

Det skete dog ikke. Jeg vil nu udtale det Haab, at Forslaget maa blive gennemført, idet jeg antager, at den højtærede Minister vil være stærk nok til at faa Tinget ovenover til at gaa med dertil. Den højtærede Minister nævnede ved Lovforslagets Forelæggelse, hvad ogsaa jeg har nævnt, at det har været forelagt mange Gange her i Tinget, og den højtærede Minister nævnede ogsaa, at det et Par Gange er blevet sendt op til Tinget her ovenover, men er blevet standset der. Forhaabentlig vil den højtærede Minister have Kræfter nok til at faa det andet Ting til at gaa ind paa det, som er Princippet i dette Forslag, saa at der kan gives Købstadkommunerne et større Selvstyre, end de i Øjeblikket have.

Om Lovforslagets enkelte Bestemmelser skal jeg kun sige, at man vistnok i det store og hele maa kalde dem tilfredsstillende. Der er selvfølgelig Ting deri, som jeg kunde ønske anderledes, men det mener jeg, at der kan tales om i det Udvalg, der sandsynligvis bliver nedsat om denne Sag, jeg tror, at Uoverensstemmelserne mellem den højtærede Minister og mig ikke ville være større, end at vi paa en eller anden fornuftig Maade kunne komme ud derover. Jeg kunde saaledes tænke mig, at enkelte, men ogsaa kun enkelte, Magistratsforretninger, der i Virkeligheden maa betragtes som rent kommunale, bleve henlagte under Byraadsformanden, men det kunne vi forhandle om i et Udvalg. Jeg har hørt Røster hæve sig for, at man skulde bibeholde den Titel, de paagældende Kommuners Ledere i Øjeblikket have, altsaa ogsaa fremtidig kalde dem Borgmestre. Man er adskillige Steder noget imod at gaa over til Betegnelsen: Byraadsformand. Man synes, at Betegnelsen Borgmester har vundet Hævd, og det kan ogsaa godt være. Det er mig egentlig ganske ligegyldigt, hvad de paagældende komme til at hedde, hvilken Titel man vil give dem, om man vil kalde dem Borgmestre eller Byraadsformænd. Hovedsagen for mig er at faa udvidet det kommunale Selvstyre og at faa denne Reform gennemført paa en fornuftig Maade, saa maa man for mig kalde de paagældende, hvad man lyster. Jeg antager i øvrigt, at den højtærede Minister vil være villig til Forhandling ogsaa paa dette Punkt, der vel neppe er et Kardinals spørgsmål for ham. Hvis det skulde være et almindeligt Ønske ude fra, at man ogsaa fremtidig kaldte de paagældende Ledere af de kommunale Anliggender for Borgmestre,

antager jeg, det ikke vilde være et Spørgsmaal, der vilde hindre Lovens Gennemførelse.

Dette er egentlig, hvad jeg i dette Øjeblik har Lyst til at sige. Komme ind paa en Diskussion om det forelagte Lovforslags Enkeltheder vil jeg ikke. Vi have før haft Lejlighed til meget udførligt at diskutere denne Sag her i Tinget, og det er nu paa Tide at sige: Lad os faa fat paa den og komme til at behandle den i et Udvalg for at faa den gennemført til Gavn og Glæde for de Mennesker, som sidde ude omkring i Kommunerne og vente paa denne Reform.

Det ærede Medlem fra Fredericia (Johannes Jensen) sagde før, at der vil komme til at paahvile de paagældende Formænd et stort Arbejde, og at Kommunerne ikke ville kunne gennemføre denne Reform uden betydelige Udgifter. Jeg er til Dels enig med det ærede Medlem deri. Selvfølgelig vil der blive paalagt de paagældende Formænd et betydeligt Arbejde, og særlig i de større Købstæder maa der skaffes nogen Medhjælp til Formanden, naar han skal kunne varetage sit Hverv fornuftigt. Jeg ved ikke, hvordan de have det i Fredericia, jeg ved kun, hvordan Forholdet er i den By, jeg selv repræsenterer, der have vi Maskineriet i Orden, og det tror jeg, man har i andre Købstæder af lignende Størrelse. Maskineriet er i Orden, og det, der kan blive Tale om, er det Vederlag, Lovforslaget forudsætter, Byraadsformanden skal have. Men det bliver vel ikke værre, end at de paagældende Kommuner nok skulle finde ud deraf. Og for Smaakøbstædernes Vedkommende ville disse Vederlag vel ikke nogen Sinde blive synderlig store. Heller ikke tror jeg, at Udgifterne til yderlige Lokaler for Byraadets Formand og hans Medhjælpere ville blive store. Det vil nok kunne ordnes paa samme Maade, som det nu er ordnet ude omkring paa Landet. Med disse Bemærkninger skal jeg foreløbig slutte, idet jeg atter udtaler Haabet om, at det maa lykkes at faa Lovforslaget gennemført saaledes, at vi i April 1913 kunne komme til at vælge vore egne Kommuneledere.

Poul Christensen: Forslag af lignende Natur som det her foreliggende have jo mange Gange før været til Forhandling her, og under disse Forhandlinger ere alle de Grunde anførte, der kunne tale til Gunst for Forslaget. Jeg skal derfor ikke i Dag komme ind paa disse Grunde, men